

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Regula Sancti Patris Benedicti

Benedikt <Montecassino, Abt, Heiliger>

Moguntiae, 1604

VII. De Monasteriis nouiter acceptandis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64533](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64533)

De Monasteriis nouiter acceptandis.

C A P. VII.

NE facilitate qualibet, sed maturè & spectè in acceptandis Monasteriis procedatur: volumus quod Generale Capitulum (ad quod solum huiusmodi acceptationes pertinere decernimus) primò attendat de acceptando Monasterio aliquo tractari si reformatis Congregationis Monasterii sufficienter supersint Patres & Fratres sufficiant reformationi nouiter acceptandi Monasterij: Qui si reperti fuerint, mittantur duo graues & experti Patres ad videndum præfatum Monasterium, & inquirendum in eodem quæbet conditiones qui requiruntur ad Regularem obseruantiam. Videlicet, quod sit in bono aere & situ spatiofo, solitario & non tumultuoso, & si in ciuitate vel extra Ciuitatem, prope milliare, vel circa: vt non inquietetur bellorum tumultibus, nec grauentur Fratres ex itineris longitudine, & in loco non possint fieri turres & propugnacula. Sit sine cura animarum, & habeat officina vtilis & necessarias ad Regularem obseruantiam, vel quod faciliter reduci possit. Si habeat libros, paramenta, calices, & cetera necessaria ad Diuinum cultum. Si habeat possessiones siue redditus pecuniarum in loco tuto & pacifico: quæ sufficiant pro sexdecim

dis. cim personis & aliis Monasterij oneribus supportandis. Quod non sit debitis aggrauatum & si qua sunt huiusmodi. Quæ omnia diligenter discussa, fideliter referant Capitulo, siue Regimini, aut aliter prout Capitulum decreuerit. Quod si omnibus supradictis conditionibus (quas pro maiori parte præfatum Monasterium habere volumus) consideratis ac etiam si Monasterium sit in ciuitate pacifica, vbi verisimiliter speratur animarum fructus, decreuerint acceptandum: non prius mittantur Fratres ad dictum Monasterium, nisi vnitum fuerit Congregationi per Bullas Apostolicas, & nisi officinæ & mansiones Fratrum antea fuerint competenter reparata.

2. Aut si contigerit tale Monasterium habere Abbatem, siue Commendatarium, qui nollet titulo renuntiare: tunc in eo casu per cessam vel decessum poterunt fieri pacta & conventiones cum Prælato prædicto, prout melius & vtilius pro Congregatione videbitur expedire: quæ in publicam formam redacta, eò ipso confirmationis Apostolicæ sunt robore suffulta: vt patet per Priuilegia sanctæ memoriæ Eugenij Papæ IIII. sub Dat. M. CCCCXXXII. Nono Calend. Decembris. §. Adicientes. Et Alexandri VI. sub Dat. M. D. I. Calend. Aprilis. §. Ac etiam præsentia. Quæ Priuilegia inspiciantur. Quo facto provideant de Prælato, Senioribus, & sufficienti Conuentu, iuxtâ conditionem

Monasterii: ita ut ipse Prælatus, Seniores
uentusque sint omnino personæ exempli
& quæ futuræ sint ad ædificationem seculi
um non autem ad destructionem: vnde
geatur omnium affectus & deuotio erga
gregationem nostram. Et qui ad hæc Mo-
nasteria deputati sunt, eò ipso teneantur
am obedientiam se transferre: secus de-
nantur, & ultra depositionem insuper
uiter puniantur.

3. Quod si Capitulo generali videbitur,
iusmodi reformationem intra annum
debere: committant Regimini, iuxta præ-
dictam formam. Quoties autem intra annum
tractandum esset de reformatione
Monasterii, eò quod periculosa esset
vsque ad Capituli tempus, habeatur recurre
ad Præsidentem. Qui si vnâ cum Visita-
bus & aliis Prælatis (ut supra in Capitulo
de amouitione Præsidentis) de communi
cõsensu iudicauerint huiusmodi accepta-
nem esse vilem & necessariam nostræ Co-
gregationi: mittant duos idoneos Patres
inquirendum de Monasterii conditionibus
iuxta omnia supradicta: & referant Capitulo
proximè futuro, si differri poterit. Si autem
periculum esset in mora, ut prædictum
tunc per ipsos Patres tale Monasterium
ceptetur: maximè si tale esset, cuius refor-
tio cederet euidenter in magnum Congrega-
tionis commodum & augmentum. Ad
tant tamen Regimen, & Patres mittendos
inuestigandas Monasterii condiciones ne-

quid promittant, aut se se obligent verbis alicui: sed omnia referant Capitulo vel Regimini terminanda, vt supra.

4. Cæterum strictius inhiemus: ne aliquod, ex nostre Congregationis Monasteriis dimittatur, aut ab ipsa Congregatione alienetur: nisi ex quatuor tres partes omnium Fratrum, qui habent vocem in Capitulo Generali consentiant. Hoc tamen non intelligimus, quin in casu permutationis, id fieri possit: scilicet si dimittatur vnum, vt in eadem diœcesi aliud acceptetur.

5. Si verò de aliquo Monasterio Monialium sub cura Cōgregationis, aut particularis Monasterii nostri acceptando tractabitur quod (quantum possibile erit, omnino est euitandum) nisi de consensu duarum partium Prælatorum totius Congregationis, qui in Capitulo Generali intererunt, etiam ad visitationem tantum, acceptari non possit.

De anniuersariis perpetuo celebrandis.

CAP. VIII.

NE tantorum bonorum inerti obliuione memoria sopiatur, quanta per summum Pontificem diuinæ memoriæ Eugenium quartum huic Congregationi nostre gratis, Præiilegiis, beneficiis innumeris collata sunt, per quæ non modo stabilita, verum etiã plurimum augmentata existit: Irreuocabili edicto statuimus per omnia nostra Cōgregatio-